

Čtenářská gramotnost

Osmnáctidílný seriál MF DNES je určen žákům základních škol a jejich rodičům. Na ukázkách kvalitní beletrie a zadaných úloh se naučíte lepe porozumět textu, přemýšlet o něm a dobré ho využít, což se vám může hodit nejen při přijímacích.

2. díl

Je to pravda, nebo vymyšlené?

Postavy, příběhy nebo situace i světy v knížkách se někdy tváří, jako by byly pravdivé, jindy nás baví neuveritelnými výmysly. Zkušený čtenář ví, že i příběhy jakoby „pravdivé“, ty bez kouzelníků i bez vesmírných korábů, se nemusejí stát doopravdy. Jsou však napsané tak, aby byly pravdě podobné. A neuveritelné příběhy zas čteme rádi, když v nich fantastické nápady jsou zábavné. Hrajeme si se spisovatelem na „jako“ – jako že můžeme jeho vyprávění nebo básni na chvíli uvěřit. Čtenář si užívá toho, že díky autorovi a jeho textu pobývají ve smyšleném světě – aby se nejen pobavili, ale aby jim možná došlo i něco díležitého.

vymyslí“. Otázka „A to se opravdu stalo?“ nepatří do krásné literatury, ale k četbě zpráv, k věcným textům. Kdo chce čist jen „podle pravdivé události“, ten nemůže poznat duši a srdeček do hlobky, jako to nabízejí velcí spisovatelé.

Ukázky možných odpovědí

MLADŠÍ ŽÁCI

V odpověďech by čtenář měl ukázat, že si všimá toho, jak nezvykleho draka K. Poláčka do pohádky vymyslel a čím dosáhl toho, že je drak odlišný. Vlastní smyšlený svět si čtenář buduje, když domýší, k čemu nověmu by autor mohl tak překvapivého draka využít v příběhu.

Jaké odpovědi můžeme od dětí očekávat?

A Na obrázku má Verpanides zavřené oči a v hubě má fajtku. Z ní mu jede jen klikatý prouzek kouře. Sedí u chalupy, vylupuje červený jazyk na dřevorubce.

B Drak, ohnivé oči, z huby plameny dohasiná, žhavý jazyk, hildával princezny.

C Možná drak někomu poradí, kdo přijde do chaloupky. Anebo sebere sily a ještě bude bojovat, třeba aby zachránil někoho před loupežníky.

STARŠI ŽÁCI

Čtenář ukláže, že porozumí situaci, ve které se novinář setkává s něčím nečekaně pohádkovým. Ujasní si, že fantastické prvky nejsou v příběhu jen pro obveselení, ale že si v neočekávané situaci můžeme uvědomit, že je rozdíl mezi tím, co bychom si možná přáli, a tím, co je připustné.

Jaké odpovědi můžeme od dětí očekávat?

A Kolik postav v úvodu najdeme a co jsou zač?

Zadání pro starší čtenáře

B Z čeho bychom mohli usuzovat na to, kdy a kde se tato scéna odehrává – a proč asi jí tam spisovatel umístil?

C Vyber jeden neskutečný, fantastický motiv a promysli, k čemu asi v povídce bude sloužit.

PRO MLADŠÍ

Bubáci pro všechny den (Karel Michal)

„Ehm, ehm,“ ozvalo se zleva ze tmy decentní pokusáň. „Vážený pane, ráče prominout...“ Novinář se otočil a namířil reflektor ve směru hlasu. U jednoho položitčeného výklenku stál přibližně třetí čtvrtmetrový pidimuž. Nebyl škaredý a nebyl ani hrůzný. Měl na sobě červené šatičky, už trochu zasmudlané dotváranou, na nohou nízké škorně a okolo brýšek široký kožený pásek. Byl to poněkud obtulstý trpaslík a vypadal seřízeně. „Ráče,“ prosím, odpustíte, že si dovoluji oběžovat, ale chtěl jsem se pouze dotázat, jestli náhodou nepotřebujete mých služeb. Kdybyste potřeboval, rád posloužím. Bude mi cti.“ „Jaký je, prosím, vás čtený obor?“ Redaktor obvykle nehowří tak lahůdkářským stylem, ale zdálo se mu, že si v tom trpaslíku líbí, neboť je ze staré školy. „Ale ovšemže,“ rozveselil se pidimuž a pak dodal s milým, bezelstným úsměvem: „Já, prosím, zabijím lidi.“ „Jakže?“ ustrnul redaktor. „No ano, ovšem, zabijím lidi,“ vysvětlil mile Kokeš. „Videte,“ sáhl za sebe do výklenku a vytáhl od tamtéhovkovou palíčku na předlouhé, ohnatané dřevěné násadě, „tady mám na to palíčku. Tou palíčkou tisknu přes hlavičku, pekně za uši, a už tu máme mrvotku. Hned je to hotovo, než řeknete pět krát pět. Tak koho byste si, prosím, přál utratit?“

(Zdroj: Michal, Karel. Bubáci pro všechny den. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2008. Upraveno.)

PRO STARŠÍ

Karel Michal

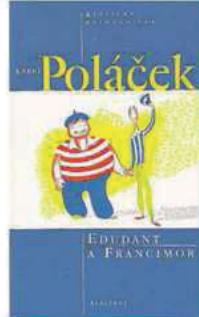
Bubáci pro všechny den

Satirické povídky spíše pro starší čtenáře o tom, jak by český člověk asi reagoval a do jakých potíží by se dostával, když by se v jeho světě a životě objevilo nějaké menší strašidlo a sloužilo mu.

Shaun Tan

Příběhy z konce předměstí

Patnáct poněkud záhadných povidek, ve kterých se při čtení pohybujeme na hranici reálného a snového světa. Příběhy nám vyprávějí text a autory nevidané ilustrace.

Zadání pro mladší čtenáře

A Nakresli si starého Verpanida. Co všechno má jinak než draci z pohádek?

B Představ si, že by text začal jinak: V chaloupce trávil svůj věk stařík pán, dědeček jménem Verpanides... Skrtni v úvodu ta slova, která by se o dědečkovi nedala říkat: jaký by dědeček nebyl a co by neudělal.

C K čemu by mohl v pohádce posloužit takový starý mírný drak? Vymysli, co by mohl vykonat a pro koho.

Tipy na čtení

Karel Poláček

Eduant a Francimor

Nápaditě vyprávěný dobrodružný příběh dvou kouzelnických synků, kteří na školním výletu způsobi svými kouzly hodně legrace, ale i zachraňují své spolužáky. Vyprávění trochu paroduje pohádky, ale zároveň si ho jako pohádku můžeme užít.

Stern Nijland

Paní Apolenka a velká jitrnicová záhada

Osamělá paní Apolenka má velmi rádu jitrnice. Delší dobu ji pronásleduje dívny pán. Jak to asi dopadne? Události budou určitě nečekané.

Zkuste si

Pohádka Dlouhý, Široký a Bystrozraký by za to, co v ní je podobně opravdovému životu, dostala 2 body z 10. Osm bodů by naopak dostala kniha „Boňo, ve jménu lásky – neoficiální životopis zpěváka U2“, protože ke skutečnému životu zpěváka si vymyslí jen málo. Kolik bodů by za podobnost se skutečností dostala knížka, kterou čteš ty? Jak moc se ti v četbě líbí, když je příběh hodně vymyšlený a jen málo se podobá skutečnému světu a životu?

Stranu připravil čtenářský tým projektu Pomáháme školám k úspěchu rodinné nadace Renaty a Petry Kellnerových a redaktorka MF DNES Bohdana Jarošová.

» PŘÍSTĚ

Postavy jsou klíčem k příběhu